

1965

WEGKRUIS

Het Hagelkruis aan de Hoenderstraat is verdwenen. Het heeft plaats moeten maken voor woningbouw. We mogen hopen en vertrouwen dat het weer terugkomt in een waardige en stijlvolle entourage in deze nieuwe buurt om zo de gedachte aan het oude en vertrouwde levendig te houden en tevens getuigenis af te leggen dat ook in deze tijd het Kruis de mensen nog wat te zeggen heeft.

We zeggen dit nog eens extra bij deze gelegenheid, omdat we de indruk hebben dat verschillende van onze wegkruizen toch wel in een desolate toestand verkeren.

Reeds eerder hebben we er op attent gemaakt dat b.v. op de Smakterweg een dergelijk wegkruis praktisch geheel verdwenen is. Het corpus is weg en wat er van het kruis overgebleven is, is het vernoemen niet waard. De tentoonstelling in Grubbenvorst heeft ons aangetoond welke kostbaarheden we dikwijls nog bezitten in onze wegkapellen en kruizen, maar — zelfs afgezien daarvan — het zijn getuigenissen uit voorbije tijden van christelijke geloofzin en we hebben de plicht deze te beschermen en te bewaren.

Waar dit niet meer gebeurt door families, die daar vroeger een erenzaak van maakten, zal het door anderen moeten gebeuren.

Nu we het daar toch over hebben, mag misschien ook de vraag gesteld worden, waar de wegkapel blijft, die indertijd een wegenbouwmaatschappij aangeboden heeft bij het gereedkomen van de Beekweg. Op de splitsing Beekweg-Midden Peelweg zou — als teken van geloofsin in deze tijd — een kapel komen, toegewijd aan Onze Lieve Vrouw van de Vrede. Heeft men die maar in het vergetboek geschreven?